

— W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że decyzja narusza ogólne zasady równego traktowania i ochrony uzasadnionych oczekiwań, a nadto dopuszczono się w niej naruszenia prawa, polegającego na niedozwolonym odstępianiu od wiążących wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, chociaż możliwość takiego odstąpienia nie została przewidziana w treści tych wytycznych. Przedstawione uzasadnienie twierdzenia, że zwolnienia nie mają na celu sztucznego utrzymywania na rynku nierentownych przedsiębiorstw jest błędne, gdyż i) jest oparte na rozróżnieniu między przedsiębiorstwami rentownymi i nierentownymi, którego w wytycznych nie dokonano, oraz ii) przyjęta przez Komisję interpretacja pojęcia rentowności jest niezgodna z podstawowymi zasadami prawa w dziedzinie pomocy państwa.

2. Zarzut drugi: naruszenie prawa, błędne ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych, i oczywisty błąd w ocenie przy stosowaniu art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE

— W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że nawet przy założeniu, iż Komisja może oceniać zwolnienia bezpośrednio na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, decyzja obarczona jest szeregiem naruszeń prawa i oczywistymi błędami w ocenie, gdyż nie został w niej jasno określony cel pomocy, a tym samym nie wyjaśniono, dlaczego pomoc jest niezbędna do osiągnięcia jej celów. Zdaniem strony skarżącej Komisja w szczególności nie wzięła pod uwagę okoliczności, że zatwierdzona pomoc operacyjna dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji w świetle orzecznictwa zasadniczo nie umożliwia osiągnięcia celów leżących we wspólnym interesie i że zwolnienia są pozbawione jakiegokolwiek skutku zachęcającego.

3. Zarzut trzeci: naruszenie podstawowych gwarancji proceduralnych oraz prawa do przesłuchania

— W zarzucie trzecim strona skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja znacznie wykracza poza wyjaśnienie pytań podniesionych w decyzji wstępnej, a tym samym zarusza prawo do przesłuchania oraz gwarancje proceduralne wynikające z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾. Po pierwsze, w zaskarżonej decyzji uznano, że nie należy oceniać środka pomocy na podstawie wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, podczas gdy w decyzji wstępnej podkreślono, że jest to „jedyna podstawa prawna dla oceny zgodności z rynkiem wewnętrznym”. Po drugie, w zaskarżonej decyzji uznano, że w wyjątkowych sytuacjach można oceniać zgodność pomocy bezpośrednio na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, chociaż w decyzji wstępnej w ogóle nie wspomniano o istnieniu takiej możliwości. W efekcie strona skarżąca została pozbawiona możliwości wypowiedzenia się w przedmiocie tych zagadnień, które ostatecznie okazały się decydujące dla Komisji.

4. Zarzut czwarty: naruszenie obowiązku uzasadnienia

— W zarzucie czwartym strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest obarczona poważnymi brakami uzasadnienia, gdyż Komisja nie przedstawiła w niej zrozumiałych wyjaśnień w odniesieniu do licznych kwestii. W szczególności decyzja ta nie zawiera zrozumiałego uzasadnienia i) w odniesieniu do zastosowania odstępstwa przewidzianego w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, ani ii) w odniesieniu do nadzwyczajnych okoliczności, które uzasadniałyby zatwierdzenie pomocy operacyjnej takiej jak ta, o której mowa w niniejszej sprawie.

⁽¹⁾ Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, C 244, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2015 r. – DIMA Verwaltungs/OHIM (kształt pojemnika)

(Sprawa T-383/15)

(2015/C 328/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: DIMA Verwaltungs GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Kerkhoff)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Trójwymiarowy wspólnotowy znak towarowy (Kształt pojemnika) – zgłoszenie nr 12 649 364

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie R 2568/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie stronie pozwanej wznowienia procedury rejestracji;
- ewentualnie stwierdzenie, że art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 nie stoi na przeszkodzie dla rejestracji i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2015 r. – European Dynamics Luxembourg i in./Europejska Agencja Kolejowa

(Sprawa T-392/15)

(2015/C 328/12)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburg, Luksemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja), European Dynamics Belgium SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: I. Ampazis i M. Sfyri, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Kolejowa

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Kolejowej (EAK), doręczonej skarżącym pismem dyrektora departamentu zasobów ludzkich i wsparcia z dnia 8 maja 2015 r., w którym to piśmie EAK umieściła na drugim miejscu ofertę przedstawioną przez skarżące na jedno z trzech odrębnych zamówień, to jest zamówienie nr 1 „Pomoc, wsparcie i rozwój systemu informatycznego na miejscu w oparciu o przydzielony czas i środki”, w ramach otwartego postępowania przetargowego nr 2015/S 019–029728, zatytułowanego „ERA/2015/01/OP ESPEISD 5” – „Świadczenie usług zewnętrznych w związku z rozwojem systemu informatycznego Europejskiej Agencji Kolejowej”,